

§ 23.

Naar en Kirketiendeejer, efter at Afløsningen af Tienden har fundet Sted, ønsker sin Forpligtelse overfor Kirken afløst, kan han herom indgive Begæring til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Samme Ret tilkommer den Panthaver, der i Henhold til § 16, næstsidste Stykke, har Pant i Afløsningssummen, naar Pantfordringen er forfalden.

Af Afløsningssummen skal i dette Tilfælde til Kirken henlægges en saa stor Kapital, som i Forbindelse med Kirkens øvrige Indtægter af Kapitaler, Arvefæstefgifter og desl. saavel som Indtægterne af dens Jorder behøyes til, at Kirken med Inventarium og Kirkegaarden ved Renterne af samme for Fremtiden kan vedligeholdes i fuldkommen god Stand og Kirken opfylde sine øvrige Forpligtelser, deriblandt fuldt udrede Udgifterne til Brød og Vin, Assurance og eventuel Udvidelse af Kirkegaarden. Størrelsen af denne Kapital fastsættes ved Skøn af en Kommission, der skal bestaa af en fast Formand, udnævnt for hvert Stift af Kirkeministeren, samt 4 Medlemmer, valgte for hvert Tilfælde, to af Stiftsøvrigheden og to af Tiendeejeren. Hvis Forretningen skal afholdes efter Begæring af Panthaveren, og Tiendeejeren maatte vægre sig ved at vælge Medlemmer af Kommissionen, tilkommer Valget Panthaveren. Af de af Stiftsøvrigheden valgte Medlemmer skal det ene Medlem være en bygningskyndig Mand. Kirkeministeren meddeler Kommissionen fornøden Instruks.

Kirketiendeejeren skal, for saa vidt Afløsningen er begæret af ham, inden 4 Uger efter Kendelsens Meddelelse erklære, om han tiltræder den truffne Afgørelse, eller om han ønsker at bevare det hidtidige Forhold. Ønsker han dette, bortfalder derved den foretagne Forretning, og hans Forpligtelse mod Kirken forbliver da uforandret som hidtil. Omkostningerne ved den afholdte Forretning betales da af Kirketiendeejeren.

Naar Kirkeministerens Approbation af Kommissionens Kendelse foreligger og det i Henhold hertil er fastsat, hvor meget af den til Stiftsøvrigheden i sin Tid indbetalte Afløsningssum for Tienden der anses fornødent til Kirkens fremtidige Behov, udbetales det overskydende af Afløsningssummen til Kirketiendeejeren eller Panthaveren, og Kirken bliver da fremtidig at anse som en Kirke, der ejer sig selv, og dens Midler at bestyre efter de for selvejende Kirker gældende Regler.

§ 24.

I alle Tilfælde, i hvilke det er paalagt Sognepræster at udrede Korn-Afgifter med Penge efter Kapitelstakst, skulle Afgifterne fra det Tidspunkt, da de til Embedets Lønning henlagte Tiender ere afløste, udredes efter den i § 1 fastsatte Gennemsnits-Kapitelstakst. For saa vidt saadanne Afgifter tilkomme Formænd i Embedet eller Formænds Enker, udreder Statskassen, hvad Beløbet ifølge den Kapitelstakst, hvorefter det skal betales til den berettigede, overstiger det ved fornævnte Beregning udkommende Beløb, hvorimod Statskassen oppebærer det overskydende Beløb i det modsatte Tilfælde. De nærmere Regler for Afregning med Statskassen fastsættes af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet og Finansministeren.

§ 25.

Naar en Kirketiende i dens Helhed tilhører Tiendeyderne, skal den Tienden paahvilende Forpligtelse til Kirkens Vedligeholdelse m. v., forinden Tienden kan bortfalde, afløses efter de i § 23 foreskrevne Regler. Naar Forpligtelsen er afløst, bliver